

Wywłaszczenie, według definicji opartej na współczesnym ustawodawstwie, to forma pozbawienia lub ograniczenia własności następująca w wyniku indywidualnego aktu administracyjnego (w odróżnieniu od nacjonalizacji, którą wprowadza się aktem normatywnym), w interesie publicznym oraz za odszkodowaniem (w przeciwieństwie do konfiskaty). Jednak przez wiele lat określano tym terminem wszelkie formy pozbawienia własności. Po zakończeniu II wojny światowej instytucja wywłaszczenia była w Polsce nadużywana. Władze Polski Ludowej przeprowadzały wywłaszczenia bez gospodarczego uzasadnienia, a także wykorzystywały wywłaszczone nieruchomości na cele inne niż pierwotnie zamierzone. Zapowiedziane w aktach prawnych odszkodowania nie zawsze były wypłacane. Ponadto stosowano zasadę nieekwiwalentności odszkodowania .

Robert Szarejko, pracownik Archiwum Państwowego w Warszawie, prezentuje zagadnienia związane z wywłaszczeniami nieruchomości w Polsce w latach 1944- 1998.

[Artykuł patrz Repozytorium Archnetu](#)